

že připouští, že šlo o nárok, který mu jako dědici příslušel. Poněvadž šlo o nárok a nikoliv o pohledávku proti třetí osobě, nepřichází tato vůbec jako dlužník v úvahu. Nevadilo proto požadavku určitosti, že nebylo ještě jisto, jakým způsobem dojde nárok uskutečnění a v jaké výši, ježto vlastností dlužníka jako dědice a jmenováním určité pozůstalosti byl vymezen nárok ten tak, že co do jeho vzniku nemohlo býti pochybnosti. Kupitel dědictví nevstupuje podle § 1278 obč. zák. jen v práva, nýbrž i v závazky prodatele. V souzeném případě nebylo zjištěno, že dlužník prodal dědictví s příslušnými povinnostmi, nýbrž, že postoupil nárok, který měl na pozůstalost. Nelze proto spornou úmluvu považovati za kup dědictví, a nebylo k platnosti její třeba formy notářského spisu.

Čís. 13283.

Stalo-li se odvolání bezpředmětným, nemohl odvolací soud rozhodovati ani o odůvodnění odvolání.

(Rozh. ze dne 15. února 1934, R I 1290/33.)

Rozsudek pro zmeškání, vyneseny okresním soudem v B. dne 1. července 1933, byl usnesením téhož soudu ze dne 31. srpna 1933 zrušen. Vzhledem k tomu odmítl odvolací soud usnesením ze dne 13. listopadu 1933 jako bezpředmětné odvolání z rozsudku prvního soudu ze dne 1. července 1933.

Nejvyšší soud nevyhověl odvolatelovu rekursu proti usnesení odvolacího soudu.

Důvody:

Odvolání žalovaných směřovalo proti rozsudku pro zmeškání vnesenému okresním soudem v B. dne 1. července 1933. Poněvadž však tento rozsudek byl zrušen usnesením tohoto okresního soudu ze dne 31. srpna 1933, jež nabylo právní moci, stalo se odvolání, jež se rovněž domáhalo zrušení uvedeného rozsudku, bezpředmětným a bylo proto právem odmítnuto. Názor stěžovatelů, že odvolací soud měl rozhodnouti aspoň o odůvodnění odvolání, nemá opory v zákoně, poněvadž odvolací soud rozhoduje o odvolání jako takovém, nikoli o tom, co bylo uvedeno k jeho odůvodnění, nelze-li vyřídit odvolání věcně z důvodů jakýchkoli.

Čís. 13284.

Zákon ze dne 19. června 1931, čís. 100 sb. z. a n., o základních ustanoveních soudního řízení nesporného.

Usnesení nesporného soudce o povolení donucovacích opatření podle § 50 odst. (6) zákona čís. 100/1931 sb. z. a n., nestalo se povole-